

[Miljøministeren]

re fuglelivet og naturen omkring Saltholm. Og vi kommer altså desværre til at tage – og det skal jeg tilstå her – 4 km² fødeområde ud af 100 km². Vi er dermed nede i noget, som ligger inden for Ramsarområdet; og da der er ret mange, der ikke kender Ramsaraftalerne, vil jeg gerne læse den pågældende paragraf op, artikel 4, stk. 4. Der står:

»Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger med henblik på i de i stk. 1 og 2 nævnte beskyttede områder« – det er sådan nogle som Saltholmområderne – »at undgå forurening eller forringelse af levestederne samt forstyrrelse af fuglene, i det omfang en sådan forurening, forringelse eller forstyrrelse har væsentlig betydning for formålet med denne artikel.«

Af væsentlig betydning tror jeg ikke at 4 pct. kan siges at være. Vi vil naturligvis vende dette med EF, men en væsentlig forringelse mener jeg ikke nogen kan komme og sige at 4 pct. er. Vi har sikret det ved et ekstraforbrug på 1,8 mia. kr. i forhold til SF's løsning fra 1973.

Sammenfattende må jeg sige om debatten, at den ikke har rokket ved min opfattelse af, at det er lykkedes at kombinere økonomi og økologi og lave en bæredygtig udvikling, som gør det muligt at få udviklet hovedstadsområdet og beskyttet naturen og oven i købet få forbedret vilkårene for mange mennesker i hovedstadsområdet. Derfor synes jeg, vi kan se frem til en fornuftig afslutning på den isolation af København, der har eksisteret siden 1660.

Trafikministeren (Ikast):

Vi behandler jo en forespørgsel om, hvorledes forhandlingerne med svenskerne forløber. Jeg kan se nu, at hvis det dagsordensforslag, der er fremsat af Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre og CD, bliver vedtaget – og det tyder alt jo på – kan jeg videreforhandle problemerne med svenskerne for derefter at fremsætte et anlægslovsforslag i Folketinget, hvorefter vi kan gå i gang med hele den normale behandling af dette lovforslag. Alle de bemærkninger, der er faldet i dagens løb, kan refereres i bemærkningerne til lovforslaget, således at vi kan gøre vores arbejde endnu bedre, end vi har kunnet indtil nu, når vi endelig fremsætter lovforslaget, når en aftale er opnået med Sverige.

J. K. Hansen (S):

Jeg skal ikke forlænge denne debat særlig meget, men der er et par bemærkninger, jeg gerne vil gøre her.

»Drøm gjort til mareridt« – siger hr. Gade. I Socialdemokratiet har vi det ikke med at drømme; tværtimod forsøger vi hele tiden at føre en politik, der er virkelighedsnær, og det er faktisk også det, vi er i færd med, når det gælder den faste forbindelse over Øresund. Vi har det nære ønske, at vi skal have bundet Danmark sammen øst-vest, og det er vi i fuld gang med med den faste forbindelse over Storebælt. Vi har også det ønske at binde Danmark sammen med det øvrige Skandinavien, og det er vi i gang med med beslutningen om den faste forbindelse over Øresund. Vi har altså fundet det bedst at binde Danmark og Sverige sammen mellem Malmø og København, fordi det vil have væsentlig betydning for udviklingen i hele dette store område, hvor der bor over 2 millioner mennesker.

Men vi mener også, det er uhyre vigtigt for Danmark som helhed, at landet ikke efterlades som det, vi kan kalde en isoleret sandodde, hvor trafikken ledes udenom. Derfor taler vi da også om andre trafikforbindelser sammen med de faste anlæg. Bl.a. arbejder vi i øjeblikket for en Nordic-Link, hvor den norske trafik ledes ned igennem Jylland og den modsatte vej.

Endvidere siger hr. Gade, at de demokratiske regler sættes ud af spillet. Ja, jeg skal da gøre den indrømmelse, at en intern medlemsdebat i Socialdemokratiet kun kan betegnes som medlemsdemokrati, det er jeg helt enig med hr. Gade i. Men jeg må så også tilføje, at debatten – og det er da også belyst af andre her i dag – har været ret åben og bl.a. også har haft pressens bevågenhed. Jeg tænker især på den holdning, som vores egen ungdomsorganisation, Danmarks Socialdemokratiske Ungdom, har til hele spørgsmålet. Det har der da været megen debat om; så der har været rig anledning til at følge med i debatten også for mennesker uden for vores medlemskreds.

Endelig er vores udtalelse fra hovedbestyrelsesmødet den 7. april blevet et stykke papir, som er kendt af alle partier, ikke alene af regeringspartierne og os, men også af de partier, der er imod en fast forbindelse over Øresund.

Hr. Gade og fru Lone Dybkjær taler om, at hele denne sag bør sendes ud til en folkeafstem-